

ALDEES
INFANTILS SOS

Tractar-nos com germans

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

Tothom té al cap els tres ideals de la revolució francesa: Liberté, égalité, fraternité. En emfatitzar la llibertat i la igualtat en detriment de la fraternitat, la Modernitat occidental va accentuar els aspectes individualistes i egoistes dels drets humans, oblidant-se del caràcter social, fratern i solidari d'aquests drets, que no són simplement de l'individu i dels grups o classes, sinó de tots, també del més pobre, que pateix una situació de màxima vulnerabilitat.

Si la llibertat remet a l'individu en la seva singularitat i la igualtat ho obre a una dimensió social que roman en l'àmbit de la identitat d'un determinat grup o classe social contra altres, la fraternitat remet a la idea de l'altre que ja no soc jo només, ni el meu grup social, sinó tot ésser humà.

Lllibertat, unilateralment desenvolupada, al marge de la fraternitat i de la igualtat, sucumbeix a un liberalisme individualista i injust, però la igualtat, sinó la llibertat i la

fraternitat, degenera cap a un col·lectivisme que homogeneïtza les diferències i nega la unitat de cada entitat. La fraternitat vindria a ser, en aquest sentit, aquell principi ètic que equilibra la llibertat i la igualtat, descentrant-les i tornant-les complementàries; el tercer element d'una tríada política.

En definitiva, la fraternitat és el principi que permet veure més enllà d'un mateix i del grup, reconeixent que un mateix i el grup també és part d'una cosa més

gran. Subratlla que hi ha altres persones i altres grups davant dels quals tinc responsabilitats i deures.

Dels tres principis canònics que van inspirar la revolució francesa, el que va sortir més malparat va ser, precisament, el de la fraternitat, que és el que està més clarament vinculat i impregnat de rerefons espiritual. El que es fa necessari per enfortir la fraternitat és posar èmfasi en aquesta experiència humana capaç de transcendir allò racional i descobrir allò que tots els éssers humans tenim en comú.

La fraternitat posa l'accent que tots els éssers humans som germans i que allò que succeeix a un afecta el conjunt. Es pot considerar, abans que res, com a principi de construcció social, on l'altre, si ens podem definir com a germans, no és un altre diferent de mi, sinó un altre jo mateix.

Recuperar el valor de la fraternitat vol dir respondre de manera profunda, creativa i real al context actual de globalització del món. Només la fraternitat universal es pot qualificar, veritablement, de fraternitat. Aquesta no pot ésser reduïda a un grup, regió, poble, nació o continent. El perill inherent a aquesta fraternitat universal és menysprear i desvaloritzar allò contextual, allò particular i concret.

El desenvolupament de la proposta de fraternitat universal ha de ser capaç d'evitar el reduccionisme i l'anivellament

de les diferències fruit de l'abstracció i, d'altra banda, ha d'evitar també erigir un centre des del qual promoure una síntesi superior.

Escriu Octavio Paz en Piedra de Sol:

“Nunca la vida es nuestra, es de los otros, la vida no es de nadie, todos somos la vida –pan de sol para los otros, los otros todos que nosotros somos-, soy otro cuando soy, los actos míos son más míos si son también de todos, para que pueda ser he de ser otro, salir de mí, buscarme entre los otros, los otros que no son si yo no existo, los otros que me dan plena existencia, no soy, no hay yo, siempre somos nosotros, la vida es otra, siempre más allá, más lejos, fuera de ti, de mí, siempre horizonte, vida que nos desvive y enajena, que nos inventa un rostro y lo desgasta, hambre de ser, oh muerte, pan de todos”.

La fraternitat global consisteix a prendre consciència que per ser jo he de considerar l'altre. És un continu eixamplament cap a les fronteres, per poder sortir de mi, he de buscar-me entre els altres, perquè són ells els que em donen plena existència, així com ells no són si jo no existeixo.

En fi, aquesta fraternitat que urgeix edificar al nostre planeta, és la consciència vital que estem sempre en camí cap a un horitzó de vida que no ens desvisqui ni alieni, que ens doni una cara plenament humana.

